

ΕΤΟΣ 74ον

7 Ιουνίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3810)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ, ΚΑΡΠΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Μέ ποιητική ενάργεια ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μᾶς λέγει ὅτι καθώς οἱ ἐποχές τοῦ ἔτους διαδέχονται ἢ μία τὴν ἄλλη, ἔτσι καὶ στὴν Ἐκκλησία ἢ μία ἐορτὴ ἔπεται τῆς ἄλλης. Ἐορτάσαμε τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἀνάληψη καὶ τὴν Πεντηκοστὴ. Καὶ σήμερα, πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ, ἐορτάζουμε τοὺς Ἁγίους Πάντες, οἱ ὅποιοι εἶναι ὁ γλυκὺς καρπὸς τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸν κόσμον καὶ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἱστορία ὡς κοινωνίας θεώσεως καὶ ἁγιασμοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει γιὰ νὰ δημιουργεῖ Ἁγίους πού εἶναι οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ καὶ δικοὶ μας φίλοι, ἢ πηγὴ ἐμπνεύσεως γιὰ συνεπῆ εὐαγγελικὴ βιοτὴ κάθε πιστοῦ.

Ποιοὶ εἶναι οἱ Ἅγιοι;

Ἅγιοι εἶναι οἱ Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πού ἔχυσαν ἀκόμη καὶ τὸ αἷμα τους γιὰ νὰ μὴν ἀρνηθοῦν τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα τῶν φώτων καὶ ὅλοι ὅσοι ἀγωνίσθηκαν στό πνευματικὸ σκάμμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ σήκωσαν μέ καρτερία τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, μαρτυρῶντας μέ τὸ μαρτύριο τῆς συνειδήσεως. Ἅγιοι εἶναι οἱ Ὁμολογητές, πού ὁμολόγησαν τὴν καλὴ ὁμολογία γιὰ τὴν ἐνανθρώπηση, τὸν Θάνατον καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἐνώπιον ὅσων διέκειντο ἀρνητικὰ ἔναντι Αὐτοῦ. Εἶναι οἱ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας πού ποίμαναν θεοφιλῶς τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ στήριξαν στὴν ὀρθή πίστη· οἱ Ὅσοι καὶ οἱ Ἀσκητές πού σταύρωσαν τὸν ἑαυτό τους, τὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες τους πρὸς χάριν τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος σταυρώθηκε γιὰ τὴν σωτηρία μας· οἱ Ἀνθρώποι πού πορεύθηκαν στὴν γῆ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δοκιμασιῶν μέ ἐμπι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Οι Άγιοι Πάντες ως δείκτες πορείας

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

στοσύνη καὶ ἀφοσίωση πρὸς τὸν Θεό, ἔχοντας τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ὡς τὸ ὕψιστο κριτήριο τῆς συνειδήσεώς τους.

Καὶ μαζί μέ αὐτούς Ἅγιοι εἶναι οἱ Προφῆτες, οἱ Δίκαιοι καὶ οἱ Προπάτορες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν μέ τὴν ἀναμονή τῆς ἐπαγγελίας, τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ Του. Καὶ πρὶν ἀπὸ ὅλους Ἅγιοι εἶναι οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοκῆρυκες διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης. Τέλος, ἐξαιρέτως Ἁγία εἶναι ἡ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἡ Παναγία Θεοτόκος καὶ Ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ Μητέρα τοῦ σαρκακωμένου Λόγου. Οἱ Ἅγιοι Πάντες ἀγιάσθηκαν, καθότι σκῆνωσε στὴν ὕπαρξή τους τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πού τοὺς ἀνέδειξε ναοὺς τοῦ ζῶντος Θεοῦ (Β' Κορ. 6,16), τοὺς ἀξίωσε νά βιώσουν τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀνυπέρβλητη Δύναμή Του, τὴν χάρι τῆς θαυματουργίας Του. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔγιναν δυνατὰ ἐπειδὴ ἐμπιστεύθηκαν τὸν ἑαυτό τους στὸν Κύριο τῆς Δόξης μέ πίστη, μετάνοια, προσευχή, μετοχή στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, θυσιαστικὴ ἀγάπη. Γι' αὐτὸ οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ περισσότερο τέλειοι χριστιανοί, πού ἔχουν ἀγίασθῆι στὸν μέγιστο, κατὰ τὸ δυνατόν, βαθμὸ καὶ ἔτσι κατεστάθησαν Θεοφόροι, Χριστοφόροι καὶ Πνευματοφόροι. Ἀνταποκρίθηκαν μέ πίστη στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ· «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» (Α' Πέτρ. 1,16).

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος στούς μαθητές του: Ὅποιοι λοιπόν μέ ὁμολογήσει μπροστά στούς ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω καί ἐγώ μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα μου· ὅποιοι μέ ἀρνηθεῖ μπροστά στούς ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ καί ἐγώ μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιοι ἀγαπᾶ τόν πατέρα ἢ τή μητέρα περισσότερο ἀπό ἐμένα δέν μοῦ εἶναι ἄξιος· καί ὅποιοι δέν παίρνει τόν σταυρό του καί δέν μέ ἀκολουθεῖ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Τότε ἔλαβε τόν λόγο ὁ Πέτρος καί τοῦ εἶπε: Νά, ἐμεῖς τά ἀφήσαμε ὅλα καί σέ ἀκολουθήσαμε· τί θά συμβεῖ λοιπόν σέ ἐμαῖς; Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε: Σᾶς διαβεβαιώνω ὅτι ἐσεῖς πού μέ ἀκολουθήσατε, ὅταν ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου καθίσει στόν ἔνδοξο θρόνο του, κατά τή νέα δημιουργία, θά καθίσετε καί ἐσεῖς σέ δώδεκα θρόνους, γιά νά κρίνετε τίς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ. Καί ὅποιοι ἄφησε σπίτια ἢ ἀδελφούς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναίκα ἢ τέκνα ἢ χωράφια χάριν τοῦ ὀνόματός μου, θά πάρει ἑκατό φορές περισσότερα καί θά κληρονομήσει αἰώνια ζωή. Πολλοί πρῶτοι θά γίνουν τελευταῖοι καί πολλοί τελευταῖοι θά γίνουν πρῶτοι.

*(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τού ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

Ὅμολογία ἢ Ἀντιλογία

Τό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Πάντων ἀναφέρεται στόν δρόμο τοῦ σταυροῦ, διότι τό νά ὁμολογεῖς μπροστά στούς ἀνθρώπους ὅτι ἀνήκεις στόν Χριστό, νά ἀδιαφορεῖς γιά τά περιπαικτικά τους σχόλια καί νά μήν ἐπηρεάζεσαι ἀπό τίς δυσάρεστες συνέπειες αὐτῆς τῆς ὁμολογίας δέν εἶναι κάτι πού ἐπιτυγχάνεται μέ εὐκολία. Μή λησμονοῦμε ὅτι ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ μόνη θρησκεία πού διώκεται μέχρις αἵματος ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας, ὅπου ὁ ἄνθρωπος καυχᾶται ὅτι μπορεῖ νά ὑπάρξει καί χωρίς τόν Θεό. Καί ἔπειτα, ἡ ὁμολογία εἶναι σταυρός διότι ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τοῦ πιστοῦ, τό ἦθος του, πρέπει νά βρίσκεται σέ ἀναλογία μέ τήν πίστη του· δηλαδή νά ὑπάρχει συνέπεια μεταξύ λόγων καί ἔργων στήν καθημερινότητά μας. Ἀκολουθῶς ἡ ἄρση τοῦ σταυροῦ ἐπί τῶν ὤμων καί ἡ ἀπαγκίστρωση ἀπό τά ἐπίγεια δεσμά εἶναι σημεῖα πού χαρακτηρίζουν τούς Ἁγίους Πάντες καί φανερώνουν ὅτι στόν Χριστιανισμό δέν χωροῦν ὁ συμβιβασμός καί ἡ προσαρμογή. Μία ἐξωτερική καί ἀσυνείδητη ὁμολογία πίστεως δεικνύει ἐπιπολαιότητα καί ἀντιλογία στήν ἀκλόνητη ἀλήθεια ὅτι ἀνήκουμε πραγματικά στόν Χριστό.

Ἡ ἀγάπη διαχέεται στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπό ὅσους θέλουν νά Τόν ἀκολουθήσουν ἀπεριόριστη ἀγάπη σέ Αὐτόν, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ἀποστροφή ἢ ἀδιαφορία γιά τόν συνάνθρωπο, καθότι πῶς μπορεῖς νά ἀγαπᾶς ἀληθινά τόν Θεό

7 Ιουνίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα.
Σεβαστιανῆς ὁσίας. Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, † 1883).
Ἰηχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Απόστολος: Ἑβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2
– Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ἰουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Απόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 18-23

ὅταν δὲν ἀγαπᾶς τὸν ἄνθρωπο; (Α΄ Ἰωάν. 4,20-21). Οἱ Ἅγιοι Πάντες ἀγάπησαν εἰλικρινά τὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Χριστό, ὁ Ὅποιος ἐνσάρκωσε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν κόσμον καί, ἔτσι, ἀγάπησαν πραγματικά τούς πάντες, ἀκόμη καὶ τούς ἐχθρούς τους. Ἄραγε, αὐτὴ ἡ στάση ζωῆς τους τί ἔχει νά πεῖ σέ ἐμᾶς σήμερα;

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΙΕΡΕΜΙΑ ΦΟΥΝΤΑ (†)
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΩΒΙΤ - ΙΟΥΔΙΘ - ΕΣΘΗΡ

Κείμενο - Μετάφραση - Ανάλυση - Σχόλια
(Α΄ ἐκδ. σῆμα 15x23 ἐκατ., σελ. 368)

Τό 15^ο βιβλίον τῆς σειρᾶς Ἑρμηνεία Παλαιᾶς Διαθήκης ἀφηγεῖται τὴν ἱστορία τοῦ Τωβίτ, τῆς Ἰουδίθ καὶ τῆς Ἐσθήρ, βιβλία πού ἔχουν ἐντονη ἀφηγηματικὴ δομὴ, θεολογικὴ ἔμφαση στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ Ἰσραὴλ στὴν Διασπορά, σύνδεση πίστεως καὶ ἱστορίας μὲ ἐντονη παρουσία γυναικείων μορφῶν.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr